

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Prav vesele božične praznike, sreče in milosti polno novo leto in najiskrenejo zahvalo vsem naročnikom, posebno pa blagim in zelo požrtvovalnim sotrudnikom in sotrudnicam, ki so v tako častnem številu, od doktorja do priprostega dekleta, delovali za naš mladi, nadbudni zarod! Na tak venec neumornih delavcev je v resnici ponosen urednik.

Dične lastnosti našega cesarja Franca Jožefa I.

(Govoril pri cesarski slavnosti pri Sv. Urbanu dne 27. septembra 1908 Ev. Vračko.)

„To je pa vendar preveč, da si upa naš cesar celo v bolnišnice! Tako lahko bi našel kako bolezen“, se oglasi neka starka poleg invalida.

„Vi še ne poznate cesarja“, odgovori invalid in začne navdušeno pripovedovati: „L. 1849. se mi je komaj zacelila rana na roki, kar se me loti še kolera. Ležal sem v bolnišnici na Dunaju. Bil sem že okreval toliko, da sem mogel hoditi. Bil sem ravno na dvorišču, ko pridirja kočija. Iz nje stopi cesar sam ter stopi skoz vrata. Molče ga pozdravlja straža. Lahkim korakom stopa Franc Jožef I. po stopnicah. Ravno hoče v dvorano, kjer je bilo vse polno bolnikov, kar prisopiha za njim bolniški zdravnik, kateremu so bili javili, da je prišlo Njegovo veličanstvo. Prestrašen stopi zdravnik pred cesarja ter pravi: „Oprostite, Veličanstvo, Vaše življenje je v nevarnosti, kajti tukaj niso samo ranjenci, nekateri so bolni tudi za kolero.“ Cesar postoji, položi zdravniku roko na ramo, rekoč: „Hvala Vam za opomin, gospod zdravnik. Pošteno mislite. Pa povejte mi, ali bi šli Vi med bolnike, ko bi ležal Vaš sin na kolero bolan med njimi?“ „Seveda, ko bi bil moj sin med njimi, velevala bi mi dolžnost, naj ga obiščem“, odgovori zdravnik. „No, glejte, odgovori cesar, a vi tej dvorani leži mnogo mojih sinov; ali mi boste še zabranjevali pot do njih?“ Tako je pripovedoval invalid.

Poslušalci so kar strmeli ter s silnim navdajenjem pozdravljali cesarja, ki se je vračal iz bolnišnice.

Nekoč bi moral cesar podpisati smrtno obsodbo nekega hudodelnika. Dolgo časa hodi po sobi dol in gor; naposled prime vendar za pero in hoče podpisati smrtno obsodbo. Komaj pa je zapisal prvo črko, pade mu vroča solza na papir. Premagan od žalosti, da obsodbo uazaj tajniku in mu pravi: „Solze izbrišejo vsako krivdo; ne morem podpisati obsodbe. Poglejte, moje ime je zamazano, podpisa ni moči čitati. Obsojencu podarim življenje.“

Ali ni ta solza cesarjeva najlepši demant, v katerem odseva plemenito srce cesarjevo?

Iz te plemenitosti je vzklikla druga rožica v cesarjevem srcu, namreč njegova velika radodarnost. Zgodovina mu mora po pravici dati priimek: „Dobrotljivi cesar“. Lahko da, ker ima, bo rekel marsikdo. Ljubi moji, marsikateri ima, pa ne da nič. Bral sem še ne dolgo, o najbogatejši gospej v Ameriki, da celo svoji perici priškrne, kjer le more. Pred kratkim ji je naročila, da ji mora samo spodnje dele pri krihli oprati in snažiti, da jo ne bo pranje toliko stalo!

Kjerkoli se kaká nesreča zgodi, je naš cesar prvi tolažnik. In če ni mogel povsod osebno tolažiti, uslišaval je vedno prošnje trpinov-podanikov in dal iz svoje privatne kase kraljevske darove, vsakemu dobremu podjetju, v vsaki sili, v vsaki ljudski potrebi. Bog ve, koliko milijonov je daroval naš cesar za dobrodelne namene! Koliko darov pa izda na leto njegova dobrodelna roka na skrivnem, ko levica ne ve, kaj je dala desnica. To so darovi, ki ostanejo zapisani v srcih posameznikov, ki imajo pa prav vsled tega še večjo vrednost. S tem si je postavil preblagi vladar v srcih svojih narodov spomenik, ki ga tudi čas zoba ne bo razrušil. Kameniti spomenik razpade, zlati napisi oblede, ali dobra dela, s pomočjo katerih se marsikatera obupajoča duša obvaruje obupnosti, ta dobra dela ne bodo pozabljena nikdar. Ime radodarnega cesarja Franca Jožefa I. boče tudi v zgodovini mesta Ljubljane zapisano z neizbrisnimi črkami hvaležnosti.

Ljubljana, glavno mesto Kranjske, in središče vseh slovenskih pokrajin, je zadela dne 14. aprila l. 1895. velika nesreča. Potres je uničil veliko poslopij, nesrečnih storil mnogo družin. Naš presvitli cesar Franc Jožef I. je prvi poslal 10.000 gl. podpore Ljubljančanom in 5000 gl. okoličanom. Pa to še ni bilo dovolj njegovi očetovski ljubezni! V svoji veliki naklonjenosti do zvestih podložnikov je 7. maja leta 1895. sam prišel v Ljubljano tolažiti nesrečne meščane in navdajati jih z novim upom. Hvaležni slovenski narod ne bo nikdar pozabil, da je ob veliki nesreči presvitli vladar v Ljubljani sam tolažil z lajšajočimi besedami ubogega bolnika v bolnišnici, da je dobrotljivo pogledal v kuhinje, ki jih je ustanovila krščanska ljubezen revežem in da je v potrta srca vlivaval nove upe in nove naide.

In to jubilejno leto je leto veselja za uboge trpine in stiskane. Njegovo veličanstvo namreč noče, da bi se letošnji jubilej, ki mu ga ni para v zgodovini, slavil s šumečimi vesellicami, ampak njegova želja je, da se slavi z ustanovitvijo dobrodelnih naredb in zavodov. Hrupno slavje mine, dobrodelna naredba pa ostane. Že ko se je petdesetletni jubilej vladanja našega presvitlega cesarja obhajal, se je izrazil prav lepo: „Kdor skuša pomagati trpečemu človeštvu, bodisi na kakoršenkoli način, ta mi pripravi najveselejše slavlje.“

(Konec prihodnjega.)

Mladina, na mlado nedeljo na agitacijo za „Naš Dom!“

Božič in slovenska mladina.

Božični prazniki! Kako se jih veseli, staro in mlado! In prav tako! Saj so vendar tako lepi, lepi predvsem zato, ker so polni tako lepih, velikih in pomembnih misli. Na nekatere bi rad opozoril slovensko mladino.

Pri božjem Detetu vidimo zastopnike vsake starosti in vsakega stanu. Toda, ako jih natančneje pogledamo, najdemo na njih poteze, radi katerih se nam morejo prikupiti. Poglejmo samo pastirce! Zastopniki mladine so. In to mladino, kaj jo posebno odlikuje? Enkrat vestnost v izpolnjevanju stanovskih dolžnosti! Pastirci pri čredah bedijo. To ni bilo nič kaj prijetnega; tudi nevarno je bilo, saj zato bedijo, da bi varovali čredo pred sovražniki, vsak trenutek morajo biti pripravljeni na njihove napade. Tako težavno in nevarno službo pastirci vestno izpolnjujejo. Da bi ta prelepa in prepotrebna čednost dičila tudi slovensko mladino!

Mladeniči in mladenke slovenske! Tudi vam je treba vestno izpolnjevati svojo dolžnost. Fant naj pazi na fanta, dekle na tovarišico, da se neumorno izobrazuje, da ne zabrede, da ne zataji svoje narodnosti! Drug drugega naj brani pred sovražnikom, zlasti pred slabim čtivom, pred ostudnimi nemškutar-skimi in liberalnimi časniki!

Potem so pastirci tako dovzetni za angelovo oznanilo! S kolikim veseljem se mu odzovejo! O srečna mladina, ki imaš smisel za nebeške reči! Ali imaš tudi ti, slovenska mladina, smisel za take reči? Dal Bog, da bi bilo tako! Blagor ljudstvu, ki ima tako mladino! A gorje ljudstvu, katerega mladina je zgubila smisel za svete, nebeške reči, katerega mladina noče nič drugega spoznati za svoj užitek, kakor nezmernost, nasladnost, skratka to, kar ugaja, razbrzdanim, nizkim človeškim strastem.

Pastirci pridejo k božjemu Detetu. In kaj vidijo? Dete, ki se po svoji zunanosti v ničemer ne razlikuje od drugih otrok, k večjemu po skrajni ubožnosti. In to dete je On, ki je poln modrosti, poln milosti, poln moči. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil prišel na svet tako, da bi bil zbudil občudovanje in strmenje celega sveta! A Odrešenik tega ni storil, On se ponižuje ter zakriva svojo moč in modrost, noče, da bi svet njegovo zunanost občudoval. Kako lep vzgled za mladino! Da bi ga hotela tudi posnemati!

Kako drugače bi bilo na svetu! Kajti, kaj je krivo tolikih razporov in prepиров in pobojev in raznih drugih nerednosti? Kaj drugega, kakor užaljen ponos, da se daje tovarišu ali tovarišici prednost, da se premalo upošteva in ceni namišljena duševna in telesna moč in zmožnost, lepota in bogastvo!

O, naj bi božični prazniki slovenske mladenice in dekleta napolnili s Kristusovim duhom! Naj postanejo vsi dobrega duha in enega srca! Zadovoljni bodo sami s seboj, zadovoljni bodo drugi z njimi. Veljal jim bo angelski spev:

Mir ljudem na zemlji!

Dobra gospodinja, sreča družine.

„Ljubo doma, kdor ga ima“, pravi pregovor; in naša dobra, rajna mati so nam vedno govorili: „Ne silite otroci od doma, dokler vas ne podimo, ker dober je domek, dokler ga je še en bobek!“ Koliko resnice v teh kratkih stvkih!

Ali pa je vsak domek tako dober? Ako ni, kdo je kriv? Gospodinja, mati, podpira hiši tri vogle. Ona je poklicana, da z ljubeznijo in z neumorno pridnostjo vsej družini priljubi domače ognjišče, ki je temelj sreče in tihe zadovoljnosti. Mati s svojo dobrotu utrjuje blagor hiše.

Kakoršna je mati, taka je hiša. Mati si vzgoji otroke, kakor sama hoče, ali bolje, po sebi. V šoli odseva iz otroškega očesa mati; zato tako radi sklepamo na dobro, skrbno mater, gledajoč pridne otroke, in nasprotno.

Pametna gospodinja privadi zgodaj hčerko raznim opraviлом, tako, da ji manjše, lahko delo že zgodaj prepušča in jo izbere sebi v pomočnico. Kakšno veselje deklici, ako sme in more pomagati skrbni mamici. „Desna roka materina“, čujemo hvaliti pridno, voljno, ubogljivo, ročno in spretno dekle. Pravi hišni angel je pobožna, modra in pohlevna hčerka, očetova ljubljenska, ki mu preganja z ljubeznivim obnašanjem mračne skrbi in utrjuje vzajemno, skupno delovanje starišev.

Pomilovanja vredni pa so stariši, ako hčerke ni prida, ako je lahkomišeln, ali celo lena in prevzetna.

Kako žalostno je življenje brez družbe, še bolj žalostno, ako si ud družine išče veselja in zabave drugje, posebno žena in dekle!

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

(Dalje.)

Prvi dan na morju.

Barčica po morju plava,
Jadra se razpenjajo;
O le naprej, o le naprej,
Do brezkončnih krajev mej!

O le naprej, o le nabrej, želel sem tudi jaz z narodnim pevcem, ko se je pomikal naš parnik iz tržaške luke.

Da bi lažje opazoval našo ločitev od suhe zemlje, zlezel sem s svojim tovarišem po precej strmih stopnicah na najvišji ladjin oddelek poleg kapitana-vega mostiča.

Vroče poletno solnce in bližina velikankega dimnika in gorenjih delov parnega stroja sta razširjale sicer ne posebno prijetno gorkoto, pa za malo neprijetnost me je odškodoval prekrasen razgled nazaj na Trst in bližnjo okolico.

Trst je po svojem početku in imenu slovensko mesto. Ime izvajajo od trsta, trstike; Trst je mesto, postavljeno na s trstjem obraščenem morskem bregu. Stari Rimljani so ga imenovali Tergeste, in si priredili prav dober pristan.

Trst z okolico šteje skoraj 180.000 prebivalcev in je največje in najlepše avstrijsko obmorsko mesto. Razvrščeno je stopnjevale skoraj v polokrogu ob morskem zalivu in precej se vzdigajočem ozemlju med pristansko zagrajo in kraškim gorovjem. Ob mestnem okrožju vrsti se vila za vilo, druga krasnejša od druge, sredi bujnega zelenja, vinogradov in sadnega drevja. Kot mejniki obdajajo mesto na jugu velikan-

ski svetilnik v bližini sv. Andreja, na severu grad Miramar in proti vzhodu visoko nad morjem vas Opčina. Dolgo sva zrla na nepopisljivo lep svetozor. Medtem ko sva si naslajala oko in dušo, skrbeli so drugi romarji za svoj želodec in pozajtrkovali, midva sva se pa za prvi zajutrak na ladji obrisala.

Na obširnem ladjinem krovu dostavil je pri velikem jamboru reditelj božje službe velik Marijin kip z Jezuskom v naročju in pred njim priprost altar.

Da nas nevarnost ne obleti,
Zročimo se devic' Marij!
O le naprej, o le naprej,
Tja do srečnih krajev mej!

Marija sedem žalosti
Obvaruj nas nevarnosti!
O le naprej, o le naprej,
Da pridemo v nebeški raj!

(Narodna.)

Po opominu te narodne pesmi ravnali smo se romarji. Zročili smo se koj v začetku morske vožnje devici Mariji, da nas varuje nevarnosti, katerih se nam ne bo manjkalo. Naš pokrovitelj in najodličnejši romar, graški knezoškof dr. Leopold Schuster opravil je sveto mašo v Marijino čast, ko je plula ladja iz pristana.

Med mašo so prepevali romarji, vsak po svojih močeh in pevski spretnosti, mašo „Pred delom tvoje milosti“. Šlo jim je petje pa tudi molitev od srca; nekako sveto navdušenje in veliko zaupanje navdalo je srca vseh, ko je zadonela ob sklepu sv. maše stara križarska pesem:

Deželi sveti pot pelja,
Kjer je rešenja zibelka;
Boga tam je edini Sin
Rodil se nam z neba višin
Gospod, usmili se nas!

Za dom delati, za družino skrbeti, to je naloga vsake gospodinje; ravnotako se mora vaditi v tem deklica, posebno tista, ki si hoče prej ali slej pripraviti varen kotiček v družini.

Deklica, ki hoče biti enkrat dober ud človeške družbe, sebi in bližnjemu v korist, mora zgodaj spoznati svojo nalogo. Zato naj se mlada uči vsega, kar bode pozneje potrebovala. Prvo, kar rabi, so razna ženska opravila. Šivanka, metla, kuharica, to je naše orodje. Dekle mora znati šivati navadno perilo in vsakdanjo obleko, posebno popravljati in krpati mora sama. Šivilja v hiši, kjer je odraslo dekle, bodi odveč! Znati mora tudi urejati, pospravljati in čediti hišo in skuhati priproste, pa okusne jedi.

Vsega tega se ne nauči v enem mesecu, tudi ne v enem letu. Mati mora zopet biti učiteljica in po malem privajati hčerko vsemu, kar bo potrebovala pozneje kot samostojna gospodinja.

Malokatera gospodinja ima koj v začetku vsega obilo. Zato naj bo vsaka deklica pripravljena, zadovoljiti se z malim, skrbno zbirati priproste jedi, katere pa lahko pripravi tečne in okusne v veselje družini.

Blagor družini, ako ima dobro, pridno gospodinj! Ona drži hišo, in gospodar z mirnim srcem hodi po svojih opravkih; nič ga ne vznemirja, vesel se vrača zvečer z dela, ali s potovanja v varno zavetje, kjer ga čaka ljubeča žena.

V taki družini vlada mir, veselje, zadovoljnost, na njo rosi blagoslov iz nebes, ona napreduje od dne do dne v vsakem oziru. Taka družina je podobna oni družinici v Nazaretu, nad katero je čulo božje oko noč in dan. Taka družina vživa že tu slaj neminljive sreče, katere nas čaka v večnosti. Po tej sreči kopravimo vsi, a pribavi nam jo mirna, vestna, pohlevna, skrbna gospodinja. B.

Okoli po svetu.

Cesar je ukazal, da se zбриšejo v c. kr. deželni brambi in orožnikom vsi disciplinarni ukori, redne in zaporne kazni. Pred 2. decembrom še ne dovršene redne in disciplinarne kazni se odpuste. — Istotako je cesar ukazal, da se odpusti kazni vsem osebam v Bosni in Hercegovini, ki so bile obsojene pred 2. decembrom zaradi razžaljenja Veličanstva ali cesarske rodbine, če niso v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji.

V državnem zboru so bili izvoljeni 4 podpredsedniki in sicer: Nemec dr. Steinwender, socialni demokrat Pernerstorfer, Slovenec Pogačnik in Čeh Zazvorka. Pogačnik je zasedel svoje mesto in se zahvalil v slovenskem jeziku ter izjavil, da je zastopnik Narodne zveze. — Dr. Susteršič je izjavil, da se mora Bosna in Hercegovina združiti v eno državno celoto z drugimi jugoslovanskimi deželami pod krono Habsburžanov. Nujna dolžnost vlade je, dati Bosni in Hercegovini takoj pravo ustavo, kar bi zboljšalo položaj na Balkanu. — Proračunski provizorij, oziroma njegova nujnost, je bila sprejeta s 362 glasovi, proti 55 glasom. — Govori se, da se ustvari v zbornici „katoliški centrum“ (središče), ki bi obstojal iz Jugoslovancov, čeških, nemških in laških klerikalcev.

Donela je navdušeno pesem čez morsko gladino daleč na okrog, vzdigoval se je pesmi glas kot dopadljiva molitev proti sinjemu nebu, na katerem ni bilo opaziti nobenega oblaka. Jasno v sreih, jasno vse naokrog, ob najlepšem vremenu, po zrcalnogladkem morju pluje naša ladja celo mirno, da se gibanje skoraj ne opazi.

Za nami se zgublja Trst kakor bi se pogrezal v morje, le visoko gorovje se še opazi, pa manj in manj razločno. Zato se pa obrnemo proti vzhodu; ob naši levici se vrsti podoba za podobo, vedno kaj novega in lepega. Vozimo se ob istrskem polotoku. Kakor bi se šlo za stavo, opazujejo romarji, oboroženi z daljnogledi, lepe kraje, prijazna mesteca, globoko vrezane zalive in daleč raztegnjena zemska stegna, prijazne, lepo obraščene griče, pa ponekod tudi golo in strmo pobrežje. Veliko število ribiških čolnov in malih jadernikov, tu in tam tudi kak večji parnik oživljajo prekrasno zeleno morsko gladino.

(Dalje prihodnjic.)

Avstro-Ogrska je pripravljena se pogajati s Turčijo za odškodnino za priklapljenje Bosne in Hercegovine.

Ministrski predsednik Bienenroth je izjavil upanje, da se doseže sporazumljenje s Turčijo in se tako prepreči nevarni položaj.

Deželnozborske volitve se gotovo ne bodo vršile pred marcem. Zakonski predlog še do danes ni bil poslan v cesarsko potrjenje na Dunaju, ampak še leži v Gradcu.

Gradec. V trgovsko in obrtno zbornico ni izvoljen niti eden Slovenec. Pol milijona Slovencev torej nima nobenega zastopnika v tej zbornici.

Na Kranjskem so bile dne 14. decembra deželnozborske volitve v splošni skupini. Slovenska Ljudska Stranka je zmagala na celi črti. Ta častni uspeh je po dolgoletnem delu bil skrbno pripravljen in proračunan. Novi deželni poslanci, izvoljeni na program te stranke so: Mihael Dimnik, kmet; Janez Hladnik, župnik; Evgen Jarc, profesor; Anton Kobi, posestnik in trgovec; Ivan Lavrenčič, dekan; Martin Matjašič, župan; dr. Vladislav Pegan, odvetnik; Janez Piber, župnik; Jernej Ravnikar, nadučitelj; dr. Ivan Zaje, zdravnik. — V Ljubljani je prišlo do ožje volitve med kandidatom narodno-napredne stranke, Jožefom Turk, ki je dobil 1120 glasov, in protikandidatom, socialnim demokratom, Etbinom Kristanom, ki je dobil 1071 glasov. Zmagal je Jožef Turk z večino 468 glasov.

Praga. Povrnili se je zopet mir. Dijaštvu se je ohladila prevroča kri. Zato je vlada odpravila preki sod in prepoved nošenja barv.

Delegati inozemske zveze proti dvoboju so sklenili, da se ustanovi mednarodna zveza proti dvoboju in v varstvo časti, ki bo imela svoj mednarodni osrednji urad.

V zahodnji Nemčiji je sklenilo nad 1000 veletržcev, da bojkotirajo od 1. januarja 1909 nadalje češko blago.

Angleški kralj Edvard je zbolel na raku.

V Carigradu so se ob otvoritvi turškega državnega zbora vršile velike slavnosti.

Turška vlada je naprosila angleško, da ji pošlje admirala, ki bo prenovil turško vojno mornarico.

Perzijski šah je naročil, naj se nakupi zanj veleposestvo v Rusiji, kjer spravi del svojih zakladov. Če v Perziji zmaga revolucija, se umakne šah v Rusijo.

Razgled po domovini.

Iz šole. Okrajni šolski nadzornik v Ptujju Iv. Dreflak je dobil naslov ravnatelja.

C. kr. okr. glavarstvo v Mariboru svari pred izseljevanjem v Ameriko, posebno v Brazilijo in Perzijo.

Mariborski občinski svet je sprejel predlog dr. Orosla, da se prepove v mestu Mariboru od naprej razobešati slovenske zastave, ker se baje s tem Nemce izziva. Nemška nestrpnost!

Maribor. Deželni poslanec Wastian je znova sprejel kandidaturo v deželni zbor.

Slovenska dijaška zveza je založila nove razglednice, in sicer slike treh najodličnejših slovenskih rodoljubov, ki so delovali zlasti ob obmejnih krajih — na Koroškem in Štajerskem, namreč slike škola Slomška, And. Einspielerja in Ant. Janežiča. Razglednice so prav fino izdelane in jih priporočamo vsem somišljenikom!

V Hotinji vasi je državnemu poslancu Fr. Pišku umrla hčerka Anica.

Št. Ilj v Slov. goricah. Se že vidi, da že dolgo niste bili pri nas, g. urednik, sicer bi bil vaš list prinesel kaj novic iz našega kraja. Veste, vsak kotiček jih je poln. Znano vam menda bo, da imamo šentiljski Slovenci že precej časa sem opraviti z najboljšimi „ljubkimi“ in „fletnimi“ nasprotniki. Sami prav „fajn“ ljudje so! Najljubša „špiža“ tem našim prijateljem, ki jih „Südmark“ neguje, smo mi Slovenci. Vse nas mislijo pohrustati sčasoma. Vsak teden dobimo v Št. Ilj kako frišno, „bogato“ famulijo iz Švabskega. Same protestante, ali Lutrijane naseljuje „Südmark“ v našem kraju. Že okrog 150 jih je. Sčasoma jim misli „Südmark“ pripomoči tudi do lastne cerkve. Prejšnji naši Nemci pa so postali tudi sila pobožni. Zaželeli so si v naši cerkvi vsako nedeljo vsaj eno nemško pridigo. Kako so skromni! — Naše viničarje bi radi naši nasprotniki za bodoče deželnozborske

ske volitve dobili na svojo stran. Na razne načine ugrabajo, kako to doseči. Kaj pa Kmečka zveza! — Za naš društveni slovenski dom smo dobili okrog 500 kron od raznih strani. Vendar opazimo, da se ta ideja še vse premalo podpira. Mnogo naših rodoljubov še ne najdemo v izkazih, ki jih je prinesel „Gospodar“, — Vse Slovence in Slovenke, posebno vas mladeniče in mladenke milo prosimo, delajte sedaj ob Božiču in Nov. letu na to, da bodo naši rojaki, ki jim je mar obstanek slovenskega Št. Ilja, nam naklonili božična in novoletna darila. Agitirajte povsod za „Društveni dom“ v Št. Ilju! Obmejni bratje vam bomo na veke hvaležni za rodoluben vaš čin. — Bralno društvo se je te dni preselilo v hišo g. Baumana, zraven gosp. Lorenčiča. Tebe šentiljska slovenska mladina vabimo, da pridno zahajaš po svoje zaklade v bralno sobo. — Vsem somišljerikom vesele božične praznike in še veselejše novo leto! Na zdar!

Kebelj na Pohorju. Predragi mi tovariši mladeniči! Vi sinovi zelenega Pohorja! Nekaj posebnega mi je sedaj v tem času pri srcu. Malo prošnje imam do vas. Zdaj, ko se bliža novo leto, nam bode treba malo poagitarati za pogumnega našega zaveznika, „Naš Dom“. Vsaka hišica v vasi naj bi si naročila kakšno koristno berilo. Nekaj imamo sicer že takih, ki komaj dočakajo dobrega berila, toda teh je še jako malo. Kako dobro bi bilo, ako bi si ustanovili bralno društvo, kjer bi imeli fantje res velik dobiček, kjer bi si prihranili veliko denarja in se lepo in pošteno zabavali pri knjigah in časopisih. Toda nekateri se izgovarjajo, da za branje ni časa. Časa se dobi dovolj, kdor le hoče, ga najde tudi za berilo; posebno sedaj po zimi, ko smo radi v topli sobi, je kaj prijeten večer, če se bere kaj lepega in podučljivega. Samo začeti je treba, in privadimo se vsemu. Najbolj žalostno je, da med tukajšno mladino ni opaziti nič narodnega navdušenja. Tri sto gromov. Ali moramo biti res mi Kebeljčani največji narodni zaspanci na Slovenskem? Kdaj bo vendar tega konec? Mladeniči, tovariši, ali nas ni sram, da nas mladina po drugih krajih tako daleč prehití v narodnem oziru. V prihodnje mora biti drugače! Skrbimo, da popravimo to sramoto s tem, da se v obilnem številu naročujemo na poštene katoliške časnike, posebno sedaj ob novem letu, da bode prihodnje leto za nas tudi v resnici novo v narodnem oziru. Na delo torej! Podpirajmo drug drugega! Zedinimo se! Ustanovimo si mladeniško zvezo, kajti le združeni zmagamo, posamezni propademo. Mladeniška zveza nam bode dajala nove moči z dobrim berilom, s poučnimi shodi in drugimi reči, ki so koristne za slovenskega mladeniča. Prosimo pa tem potom tudi Zvezo slovenskih mladeničev v Mariboru, naj nam pomaga pri tem važnem opravilu, da se bode tudi po naši župnijski kolikor mogoče razširila misel združenja. Mladeničem in dekletom pa kličem sedaj ob koncu starega leta: Naročite si o novem letu mladinsko glasilo „Naš Dom“; gospodarji pa „Slov. Gospodarja“. Ne delate izgovor, da nimate denarja. Nekoliko posvetnega razveseljevanja in nekoliko pijače, posebno žganja, manj in denarja bo dovolj, ki bo na dobre obresti naložen ako si naročite zanj dober katoliški časopis, kateri nas bo vzdramil iz narodnega spanja! Potem se bomo tudi mi lahko postavili po koncu z besedami: „tudi mi smo mi, po naših žilah teče kri“, kaj ne? Kakor se spomladi vse oživi, tako bomo tudi mi vstali in se oživili v narodnem oziru. Toda k temu je treba izobrazbe in to dobimo vsled branja dobrih katoliških časnikov, kakor sta v prvi vrsti „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“. Nobena hiša na Slovenskem ne bi smela biti, kjer bi se kateri teh dveh časnikov z veseljem ne prebiral! Le, ako bomo tako delali, tedaj bode zagotovljena boljša bodočnost nam in tudi celemu slovenskemu narodu. Veselo in srečno novo leto želi vsem, ki to berejo, posebno pa Vam, gospod urednik, in izraža željo, da bi „Naš Dom“ dobil z novim letom toliko naročnikov, da bi lahko postal tednik! — Mladenič iz zelenega Pohorja.

Ljutomer. Cesarsko slavlje je tudi našemu trgu dalo nenavaden sijaj! Že na predvečer so cesarske in štajerske zastave plapolale raz hiš. Zvečer so bila razsvetljena okna. Poseben krasen prizor je nudila Franc-Jozefova šola. Po trgu je svirala godba. Iz okolice se je oglašalo zamolklo gromenje topičev. Dne 2. decembra je bila slovesna služba božja za cesarja. Sv. mašo je služil gospod dekan Jurkovič, ki

ga je doletela izredna čast cesarjevega odlikovanja. ronosni smo lahko ljutomerski Slovenci, da imamo tudi mi v svojih vrstah odlikovanca! Po sv. maši se je šolska mladina zbrala v telovadnici Franc-Jozefove šole; in tu je dosegla cesarska slavnost svoj višek. Gospod ravnatelj Robič je v jedrnatih besedah slavil vladarja in ga stavil mladini za vzgled. Na to pa je mladina sama nastopala in slavila cesarja z izbranimi deklamacijami in z nežnimi glaski ljubkih pesmic. Izredni užitek so nam nudile skupine različnih avstrijskih narodov. Vsaka skupina je nastopila v svoji narodni nosi, z narodnimi zastavami, s svojo narodno pesmijo. To pač ni lahka reč, n aučiti učenca, da razločno in lepo prednašajo madžarsko, italijansko, češko, poljsko, hrvatsko narodno pesem! — Krasni so bili različni narodi v svojih narodnih nošah! A ne morem si kaj! Najbolj so mi vendarle ugažali Slovenci! Kako korajžno in navdušeno so že ob svojem prihodu zaorili „Naprej zastava Slave!“ In te lepe, stare narodne noše! Taka-le krasna gorenjska peča, ali ni stokrat lepša od vseh svilnatih cunj? In ta lepa bela ohlapna obleka iz domačega platna, ali ni boljša in stokrat lepša od modernih „cajgnatih in štofnatih hlač in suknjičev?! — Čudno! Kako neumna moda oslepi človeka! Kar je v resnici lepo in praktično, zavrže, kar je neumnega in nepraktičnega, celo škodljivega, to vsprejme, to je „nobel“! — Tako je Franc-Jozefova šola res prav dostojno proslavila šestdesetletnico svojega podpornika! Ko bi cesar gledal te otroške prizore, gotovo bi mu boljše ugažali in segali v srce, kakor pa marsikatero velikomestno slavlje. V nedeljo se je vsa slavnost ponovila za stariše! Bilo jih je veliko, a lahko bi jih bilo še več! Ko bi prišli tudi vsi tisti zanikrni stariši, ki pošiljajo svojo deco v nemško šolo! Gotovo bi se prepričali, kako nespametni so, da svojim otrokom kratijo izobrazbo v narodnem jeziku, da jih prodajajo, da plod svojega telesa enako kukavici polagajo v tuja gnezda! — Zaslepljeni slovenski stariši! Kdaj že se vam bodo odprle oči?! — — —

Ljutomer. Viničarski shod dne 6. decembra se je dobro obnesel. Škoda, da nismo imeli večjih prostorov. Navzoči so izrekli svojo zahvalo slovenskim katoliškim poslancem, da so se potegnili tudi za viničarje in delavce!

Cesarski jubilej v Ptuj. Dne 2. decembra v spomin 60 letnice vladanja našega cesarja Franca Jožefa I. so že na predvečer lepo okrasili in razsvetili mesto Ptuj. Deška mestna godba je igrala po ulicah. V ptujskem obližju so pa na mnogih krajih zelo streljali iz topičev. Na jubilejni dan je bilo celo mesto v zastavah. Toliko slovenskih zastav še ni videlo raz hiš, po mestu, ko ravno ta dan prvokrat. Čast vam, slovenski meščani, vrli narodnjaki, le tako naprej! Vse za vero, dom, cesarja!

Ormož. Pri nas se ustanovi nova lekarna. Koncesijo je dobil gospod Gustav Trautvetter iz Graclea.

Slov. Bistrica. Dne 10. dec. se je otvorila lokalna železnica iz kolodvora v mesto Slov. Bistrica.

Sv. Križ tik Slatine. To so vam bila kaj vesela dneva za moše in mladeniče iz šmarskega in rogaškega okraja, dneva 9. in 10. december, ko smo imeli pri nas socialni tečaj, ki nam ga je priredila S. K. S. Z. Udeležencev je bilo 80. S koliko gorečnostjo smo poslušali poučne govore naših učiteljev dr. Korošca, nadrevizorja Pušenjaka, nadžupnika Korošca, župnikov Segula in Gomilška ter jurista Ogrizeka! Kako živahno in zanimivo je bilo pri javnem shodu! Kaj čuda potem, da smo se težko poslovili od tečaja. Slovo je bilo posebno ganljivo. Vse polno govornikov se je oglasilo. Župnik Gomilšek je vspodbujal udeležence, naj delujejo vstrajno po prejetih navodilih. Verk (Sv. Peter) je izrekel zahvalo učiteljem, istotako Strašek (Sv. Ema). Kaplan Sinko je navduševal za delo za iztrebljenje umazanega časopisja, jurist Ogrizek je razlagal, kako pomagati graškim Slovencem. Javornik (Sv. Vid) je povdarjal vez ljubezni med nami, Zabukovšek (Ponikva) pa nas je vnmel za bodoče delo. Bele (Rogatec) je izrekel zahvalo starišem, ki so poslali mladeniče na tečaj. Debelak (Sv. Križ) je pojasnjeval, kako važnega vzgojnega pomena so gledališčne igre. Skale (Šmarje) nam je govoril na srce, kako se trudimo biti vedno značajni. Čonč (Sv. Križ) je želel tečaju najlepših sadov. Prah (Sv. Križ) je končno pozval navzoče za prispevek za „Društveni dom v Št. Ilju“, in kmalu

je bila skupaj lepa svotica nad 12 kron. Seveda se je izrekla tudi zahvala križevskemu bralnemu društvu, ki je vse potrebno oskrbelo. Teh lepih uric res ne pozabimo tako kmalu. Daj Bog, da bi telesno čvrsti in duševno plemeniti, kakor je eden govornikov povdarjal, v bodočem delovanju prekrasne nauke spreminjali, v blaga dejanja berkvi in domovini v korist.

Kozje. Vžigalice „Obmejnim Slovincem“ prodaje pri nas samo trgovec gosp. Jožef Druškovič, ki ga ob tej priliki priporočamo vsem zavednim Slovincem. Svoji k svojim!

V Hrastnik se preseli kot občinski zdravnik dr. Branko Žižek iz Vojnika.

Koroške novice.

V državnem zboru je poslanec Grafenauer govoril o šolskih razmerah na Koroškem.

Celovec. Vekoslav Legat, vodja tiskarne „Družbe sv. Mohorja“, je umrl, star 56 let. Za probujo koroških Slovincov si je priboril veliko zaslug. Bodi mu lahka zemlja slovenska!

St. Jurij na Vinogradih. St. Jurčani, zdaj, ko se ustanavlja izobraževalno društvo za Važenberg in okolico, pristopajte v društvo! Ako je kmečki stan složen med seboj, zaveden in prave krščanske izobrazbe išče, ne bo nikoli propadel.

V Skočjanu je umrl blag mož, g. nadučitelj Tomaž Lesjak.

St. Jakob v Rožu. Društvo „Kot“ ima dne 27. t. m. svoj letni občni zbor v Narodnem domu.

Sv. Peter na Vašinjah. Izobraževalno društvo ima na Štefanovo mesečno zborovanje.

Železna Kapla. Na Štefanovo priredi izobraževalno društvo ob pol 3. uri pri Bošterju slavnostno jubilejno zborovanje. Igra se „Sv. Cita“.

Društvena kronika.

Zadružen tečaj v Celju. Še enkrat opozarjamo vse članice Zadružne Zveze, kakor tudi vsa izobraževalna društva na zadružen tečaj v Celju, ki se vrši v času od 11. do 16. januarja 1909. Povsod, kjer delujejo novoustanovljene posojnice, naj bi se prijavil jeden izobražen mladenec ali mlad posestnik za obisk tečaja. Prijave kakor tudi prošnje za podelitev podpore v svrhu obiska tečaja se naj kmalu posijejo Zadržni Zvezi v Mariboru. Natančen program tečaja je v Gospodarskih novicah.

Kebelj na Pohorju. Tempora mutantur. Casi se spreminjajo. Marsikaj se je tudi pri nas spremenilo. Mnogi so popustili ptujskega lažnjivca Stajerca. A žal, še ne vsi. Nekateri ga dobivajo na drugo ime. Dobro znana oseba, z imenom Anzek, dobiva ptujskega korundiča na drugo ime. Sicer si ga ne upa brati v domači hiši, ker bi ga gotovo oče oklofotal, če bi zvedel za to. Upamo, da bomo kmalu pokopali Stajerca. — Župana imamo tudi novega. Izrazil se je, da bode uradoval izključno v slovenskem jeziku. Kakor se sliši, nam hočejo dati za občinsko pisarno klet, ne pa hišo, ker je čisto v zemlji. Mi davkoplačilci nismo s tem zadovoljni. — Povsod imajo že izobraževalna društva, samo tukaj pri nas na Keblju ga še nimamo. Ali bi se pa ne moglo tudi tukaj pri nas ustanoviti? O pač, moči dovolj. Naša župnija šteje okoli 800 duš. Ako bi bila le ena osminka udov, je dovolj, društvo je ustanovljeno. Korajža velja! Samo voditelja nam je potreba. Ali bi ne bilo mogoče, da bi v novi šoli društvo imelo svoj dom? Izobrazba! Viribus unitis! z združenimi močmi, to je geslo našega vladarja, tako storimo tudi mi in društvo je ustanovljeno! Vivat, crescat, floreat! — Kebelječan.

Ljutomer. Socialni tečaj se bo vršil pri nas dne 29. in 30. dec. za Ljutomerski in gornjeradgonski kraj. Pozor!

Ljutomer. Dvakratna predstava mične Adamičeve spevoigre: „Slava cesarju Francu Jožefu I.“, dne 2. in 6. decembra v naši Fran-Jožefovi šoli je zopet pričala o mnogostranskih uspehih pmenjene šole. V obilnem številu navzoče občinstvo je bilo očarano pri tako vsestransko dovršeni uprizoritvi. Glavna zasluga na sijajnem uspehu gre gospodu učitelju Zacherlu in gospodični učiteljici Josipini Wessner; krepko sta ju podpirala glede pogoščevanja otrok in dekoracije gospa učiteljica Nina Ivančič in gosp. učitelj Čeh. Hvalno omenjamo tudi spretno in dovršeno lepo

spremljevanje in sviranje na glasoviru od strani naših najmlajših učiteljskih močij, gospodične Leonide Herzog in gospodične Julčike Rabič. Zahvaljujoč se na užitku, prosimo za tretjo uprizoritev; gledalcev ne bode manjkalo!

Bralno društvo pri Sv. Ani na Krembergu ima v nedeljo, dne 27. decembra, popoldne po večernicah svoj občni zbor. Po izvolitvi odbora se predstavlja narodna igra „Neža z Bleda“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dekliška zveza v Gornji Radgoni. Vesel dan je bil 29. november t. l. Naša vrla „Dekliška zveza“, v kateri se zbirajo samo pridna in za dobro stvar vneta dekleta, je priredila imenovanega dne, da bi se spominjala tudi še tretjega letošnjega slavljenca, cesarsko slavnost. Vspored: 1. Pozdrav (R. Zemljich). 2. Slovenska mladenka, pesem (poje ženski zbor). 3. Slavnostni govor (Tončka Hrašovec). 4. Poklonitev slovenskih dežel cesarju ob njegovi šestdesetletnici. — Prav dobro je bila pogodila slavnostni govor Tončka Hrašovec, in tako pokazala, kaj vse doseže navdušenost za izobrazbo in marljivost. Nad vse lepo pa je uspela 4. točka vsporeda. Pa saj so si tudi igralke prizadevale nuditi v obilnem številu zbranemu občinstvu nekaj res lepega. Vsi smo bili polni hvale nad „Dekliško zvezo“ ter izražali željo, da bi nas zveza v kratkem zopet razveselila s slično prireditvijo. — Zato pa, gornjeradgonska „Dekliška zveza“, le krepko in neustrašeno naprej s sigurnim korakom za vzvišenim ciljem!

Sv. Križ na Murskem polju. Naše bralno društvo priredi veselico dne 27. t. m. v Hauptmanovi gostilni s predstavo velike gledališke žaloigre „Mlinar in njegova hči“, s sodelovanjem domačih tamburašev. Začetek ob 4. uri popoldne. K udeležbi vabi vsa sosedna bratska društva, kakor vsacega posameznega odbor.

Slov. kršč.-soc. tečaj se je ob veliki udeležbi obhajal dne 9. in 10. dec. pri Veliki nedelji in v Slov. Bistrici. Mladenci, držite se zlatih nauk!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Vse mladeniče Mladeniške zveze uljudno prosim, da prinašajo svoje prispevke, ker leto se bliža koncu. Blagajnik.

Kozje. Jubilejna veselica v proslavo našega presvitlega cesarja-jubilarja, ki jo je priredilo „Gospodarsko bralno društvo“ dne 22. novembra, se je prav krasno izvršila. Dokaj veliki prostori gostilne Franca Guček-a so bili natlačeno polni raznih gostov, ki so z veselo nado prišli od raznih strani na to jubilejno veselico. Videli si lepo število odličnih gospodov in gospa iz trga, fantov in deklet, mož in žen. Vsi brez izjeme so težko pričakovali začetka ob 7. uri zvečer. Tako ogromne udeležbe niti pričakovali nismo. Ob 7. uri se oglasi milo doneči glas č. gosp. Marka Tomažiča, predsednika društva, ki nam je v kratkih, pa jedrnatih besedah načrtal jubilej presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Zatem so dekleta uprizorila veselo igro „Pri gospodi“. Bilo je smeha na cente. V zahvalo so igralke žele burno ploskanje. Zatem je nastopil en fant, ki je krasno deklamoval Simon Gregorčičevo „Hajdukovo oporoko“. Nato je prišla še druga smešna igra: „Kmet in fotograf“, ki so jo igrali fantje. Vsi igralci so bili oveseljeni, da se tudi fantje znajo na odru tako prijazno suhati. Po igri je še bila šaljiva pošta, ki je marsikateremu napravila mnogo veselja in smeha. Da, res, tako veselega večera že dalje časa ni priredilo društvo. Naša želja je, da nas kmalu po božiču zopet razveselite s kakšno smešno predpustno igro. Pogum in srčnost naj vedno vstrajata. Torej, ljubi fantje in dekleta, ostanite zvesti našemu društvu in še privabite za seboj mnogo drugih, naj okusijo sad, ki ga bralno društvo rodi.

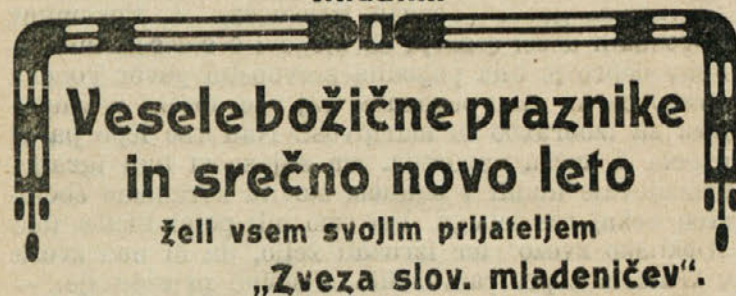
Sv. Peter na Medvedovem selu. Da tukajšnja „Dekliška zveza“ lepo napreduje v svojem izobraževalnem delu, je najsijajnejše dokazala z Marijino slavnostjo, ki se je vršila 15. nov. in se ponovila 22. novembra. Naše mladenke so predstavljele lurško igro „Lurška pastarica“ s tako dovršenostjo, da smo jih res občudovali. Vrle deklice, hvala vam za ta užitek! To je plemenita krščanska izobrazba! Predstava „Lurška pastarica“ s tako dovršenostjo, da smo jih na ob pol 3. uri popoldne. Pridite jo pogledat vsi, ki jo še niste videli, ne bo vam žal.

Sv. Peter na Medvedovem selu. Dolgo že ni Naš Dom nič poročal o delovanju pri Sv. Petru. A sedaj je bilo nekaj veselega, nekaj izvanrednega za

peterško mladino. Z veseljem poročam to cenjenim bralcem in bralkam „Našega Doma“. Na praznik brezmadežnega Spočetja je bil sprejem v Marijino družbo. Zjutraj med sv. mašo skupno sv. obhajilo. Popoldan ob dveh govor č. g. župnika o pomenu Marijine družbe, potem sprejem; po sprejemu so nam blagoslovili družbeno zastavo. Naša družba šteje 83 deklet in 24 fantov. Število še ravno ni veliko. Daj Bog, da bi bili vsi stanovitni! O Bog, blagoslovi našo mlado cvetko, da bo krepko rastla! Hčerka Marijina.

Gornji Grad. Pridite gledat na Štefanovo ob pol 3. uri popoldne igro „Mlinar in njegova hči“, petje, deklamacije in tamburanje. Igra se v župnijskih prostorih. Svoji k svojim! Vabi vas iskreno odbor izobraževalnega društva.

Mladini.

Pismo mladeničem.

XXI.

Frančišek Saleški je bil pri kanonizaciji sv. Frančiška Ksaverskega v Rimu. Ceremonije ali obredi pri razglasitvi kakega svetnika so jako lepi in navduševalni. Tudi Frančišek Saleški, še takrat jako mlad, je izustil poln navdušenja: „Dva Frančiška sta že svetnika, zdaj še mora tretji svetnik postati.“ Mislil je na samega sebe. In akoravno ni bila njegova natura zelo k svetosti nagnjena, akoravno je bil zelo, zelo jezljiv, je premagal vse ovire in postal res svetnik, in sicer velik svetnik. Kaj premore vse močna volja! Močna volja čudeže dela!

Trdno in neomahljivo voljo imej, predragi mladenič v vseh rečeh in dosegel boš velike uspehe.

Kako se marsikateri mlad človek čisto obupno loti kakega opravila! Seveda, potem ne doseže ničesar. Ne dolgo okoli gledati, pogumno na delo! To naj bo tvoje geslo.

Težko je včasih huda nagnjenja in zopernosti premagati, hudo je včasih, se postaviti proti kakemu krivemu mnenju ljudi. Pa kdor ima trdno voljo, je že opravil polovico dela. Vedno se vprašaj, mladenič: „Ali je to moja dolžnost?“ In če ti vest na to odgovori „da“, loti se dela s srčno voljo, in ne brigaj se popolnoma nič za to, kaj ljudje pravijo. Če bi vedno le ljudi poslušal, potem, moj ljubi, ne bi daleč prišel. Vzgoji si svojo voljo, da bo za celo življenje stanovitna, trdna in neomahljiva.

Seveda, moj ljubi, to moram povdarjati, pri vseh svojih opravilih, ki jih storiš z močno voljo, ne smeš imeti slabih namenov. Ne smeš se dati mogoče voditi od častihlepnosti, ali lakomnosti, ali od kake druge strasti. Potem postane taka močna volja pogubljajoča moč.

Tisti trinogi v starih časih, od katerih nam zgodovina pripoveduje, so imeli močno voljo, ali pri njih je bila močna volja hudi duh, ki ni poznal mej, nobene udržitljivosti.

Mislite na Napoleona. Ta mož je imel železno voljo. A on se je dal voditi od častihlepnosti. Vse je hotel dobiti pod svojo oblast. Veliko je dosegel, a njegovo delo je razpadlo. Ni se dal voditi od pravico-ljubnosti. V svojem neizmernem napuhu je peljal vojake v Rusijo. Tudi ta bi mu morala pokorna biti. A tu ga je zadel prvi hudi in obenem usodepolni udarec.

Ravno tako železno voljo je imel Aleksander. Kaj je on vse dosegel! Pa tudi njega niso vodili visoki, plemeniti nagibi. Njegovo kraljestvo, katerega je bilo skoraj pol sveta, je tako hitro razpadlo, kakor je nastalo.

Tvojo močno voljo morajo voditi plemeniti nagibi. To je, kar jaz hočem. Taka volja, utrjena po visokih, plemenitih nagibih je osrednja moč mlade-ga moškega značaja, da, je mladi mož sam. Ta je, ki vodi vedno k zaželenemu cilju, in ki vsak trud venča s srečnim uspehom.

Celo upanje se na njo opira. V nekem francoskem samostanu je brati lep napis: „Upanje je moja moč.“ Te besede si tudi, moj dragi prijatelj, v srce zapiši!

Tudi knjiga knjig te opominja h korajži in ti pravi: „Gorje obupljivim dušam!“ Ni večjega blagoslova za te, kot srce, utrjeno s krščanskim upanjem. Recimo, da v svojih prizadevanjih tudi ne bi imel uspeha, pa imaš zavest, da si svoje storil. In to je velika tolažba. In če bi tudi živel v siromašnih odnošajih in bi te zadela nesreča in trpljenje, kako veselo in tolažilno je, če vstrajaš v potrpežljivosti, se držiš neomahljivo pravice in pogumno hodiš svojo pot. Če ti tudi noge krvavijo in ti udje omagujejo.

Močna volja doseže reči, ki se nam zde na prvi pogled nemogoče. O nekem mladem francoskem častniku se bere, da je imel navado v svoji sobi sem in tja hoditi in zraven praviti: „Jaz bom maršal francoski in še veliki general.“ In glejte! Mladi častnik je postal izvrsten vojskovodja in je umrl kot francoski maršal.

Nek tesarski pomočnik je popravljal klop, na kateri je sedel v svetovalnici imeniten mestni svetnik. Skobljal je klop z izvanredno skrbnostjo. „Zakaj pa to delaš“, ga vprašajo? „Jaz še mislim sam na njej enkrat sedeti, zato jo pa moram zelo gladko napraviti“, je fant odgovoril. In res je postal pozneje mestni svetnik imenitnega mesta.

Vojskovodja Mulej je ležal na smrt bolan v svoji postelji. Namenila se je pa ravno izvojevati odločilna bitka med njegovo vojsko in med Portugizci. Naenkrat, hipoma, v odločilnem trenutku vstane iz postelje, zbere svoje vojake in jih vodi k zmagi. Seveda, kmalu potem je padel na tla in izdihnil svojo dušo.

Z močno voljo ne opravi človek samo v naravnih, posvetnih rečeh veliko, ampak tudi v izpolnjevanju npravno dobrega. Nek imeniten mož pravi: „To smo, kar pač hočemo biti: tako močna je naša volja, da lahko vse postanemo, kar resno in odkritosrečno želimo postati; seveda mora naša volja z božjo voljo v zakon stopiti.“

Torej, moj ljubi prijatelj, le korajža, in vse bo šlo. Vesele božične praznike in prav srečno novo leto ti želi mladinoljub Evald.

Našim mladeničem! Nek vrl tovariš poziva v ljubljanski „Mladost“, naj člani naše mladinske organizacije prvo nedeljo v novem letu, t. j. 3. januarja, posvetijo agitiranju in razširjanju naših listov. — Ta nedelja naj bo „mlada nedelja“! Tudi mi štajerski organizirani mladeniči ne smemo zaostati za vrliimi kranjskimi brati. Pojdimo torej v nedeljo, 3. januarja od hiše do hiše, od vasi do vasi in agitirajmo za naše liste, v prvi vrsti za „Naš Dom“, ki je naše edino glasilo. Posvetimo naše moči, našo dobro voljo in našo korajžo za razširjanje naših listov. Tudi ve mladenke pojdite skupno z nami pri tem delu! Na „mlado nedeljo“, mladi, vsi na delo! Mi moramo iti vedno in neprestano naprej!

Godovno.

(Konec.)

„Tak ali, zaj sen vas vse zapisa, pa van tudi povem, ka van nede zo (žal). Temi pa se le čudim, ka še jih dozda nesto čuli, pa so že v Rimi, na Rusoskem, v Ameriki, celo ministerstvo jih sprijelo v zbirko narodnih pesmi. Ne dugo, bilo je 26. oktobra, je Franc Rozsman iz Amerike pisa, ka vsaki den, prele kak gre spat, eno toto popevko prešteje, tak se jemi pre dopadnejo. Štampet, v kerega un hodi spat, stoji v Hamiltonu 1448 Cleveland.“

„Vidiš Martin, kak blo lüšno, škoda ka nesi prišo! Takšega godovna si nemo tak včas (hitro) več služili. Lehko bi bijo z nami dobre vole, pa še popevke bi dobjo.“

„Škoda, zaj mi je že resen zo, pa pač nesen moga priti, da smo ravno tisti den klali.“

„Ve pa ti ne držiš, dere kolete, ka nebi mogo priti?“

„Ne, jas ne, Boštjanov Mihal ma toti cejak (spravo), un hodi k nan lovit, un tudi drži, če pa je svinče več, pa še jemi što drugi pomaga, jas pač nesen za to, meni se živinče preveč mili.“

„Kaj? Mihal pri vas drži, dere kolete? Ne bo di no! Ve pa ne kolete Mihala?“

„Pa si nor, što pa bi človeka vüpa zabodnoti?“

„Če pa praviš, ka pri vas un drži, pri nas pa svinče drži, dere kolemo.“

„No, no, toto boš si pa za južino shronja! Popevke pa bon meja prle kak vi vsi.“

„Dobro, dobro, Martin, le kúpi si je, samo ka se pašči, da jih pre nega več dosti!“

Cerkvene zadeve.

Duhovne vesti. Župnijo na Gomilskem je dobil č. g. Ivan Grobelšek, kaplan v Slov. Bistrici.

Umrli je v Vogrčah na Koroškem vpokojeni župnik iz Stajerske Anton Slatinšek, navdušen narodnjak in izboren pevec. R. I. P.

Ptuj. V samostanski cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptujju so krasno in veličastno obhajali devetdnevno v čast preblažene Device Marije. Vsako jutro so imeli krasen govor č. g. p. P. Vakselj, potem je bila peta sv. maša. Dne 2. decembra so se tudi v govoru spominjali 60-letnice vladanja našega cesarja Franca Jožefa I. Na praznik prečistega spočetja Device Marije, dne 8. decembra so imeli pozno pridigo č. g. P. Lucij Selinšek, zopet krasno razlagali o tem Marijinem prazniku, omenili, da je leto 1908. jubilejno leto. Posebno različnih jubilarjev, pa najlepši jubilej je 50-letnica Marijine prikazni v Lurdu. Posebno za slovo za to leto si naj vsak seboj vzame podobno lurske Matere božje. Potem so imeli slovesno sv. mašo č. g. gvardijan ter je bilo med sv. mašo skupno sv. obhajilo deklet Marijine družbe in Marijinih častilcev, popoldan pa slovesen sprejem novih družbenic v Marijino družbo. Dekleta Marijine družbe so se tudi spominjale desetletnice ustanovitve Marijine družbe. Naj družba še mnogo let deluje Mariji v čast!

Ptujška okolica. V vasi Velovlak, župnije sv. Petra in Pavla v Ptujju, je bila zopet prenovljena Marijina kapelica. V nedeljo, dne 8. novembra popoldne so jo blagoslovili domači gvardijan. To kapelico so dali postaviti in letos prenoviti vneti vaščani. Že na predvečer so naznanjali gromoviti streli iz topičev veselo slavnost prihodnjega dne; na dan blagoslovljenja je bila cela vas okrašena s slavaloki in napismi, in vse v slovenskih zastavah. Vrli Velovlječani so že od nekdaj na zelo dobrem glasu. Iz te male vasi je bilo že 10 č. gg. duhovnikov. Vse te duhovnike že mati zemlja krije.

Na Rakovniku pri Ljubljani se je dne 20. decembra slovesno blagoslovilo novo svetišče Marije Pomocnice, ki so ga pozidali neumorno delavni salezijanci, z gospodom ravnateljem Al. Val. Kovačičem na čelu.

Duhovna gredica. Včakali smo veselja in ljubki božični praznik! „Siava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji . . .“ Imeniten, pomenljiv je ta naš dan. Božič ima svoj predpraznik, ali vigilijo s posebno sv. mašo in duhovnimi molitvami. Večer pred božičem imenujemo sv. večer, božič sam je pa sv. dan. Sv. dan ima tri posebnosti pred drugimi prazniki, namreč polnočnico, tri sv. maše in osmino, med katero se obhajajo tudi drugi godovi z osminami. Sveta noč, tiha noč . . . Kak blagi, skrivnostni mir vlada to noč v cerkvi, pa tudi v dobrih, krščanskih hišah! Vse bedi, čuje in pričakuje novorojenega Zveličarja. In na božič, v koliko duhovno veselje in tolažbo je dobrim ljudem, ker so lahko pri več sv. mašah. Ta dan lahko res imenujemo dan ljubezni. Nebesa so se sklonila do zemlje, so stopila na zemljo — božji sin se je rodil v revnem, betlehemskem hlevčku. — In kako naj ta dan preživimo, obhajamo? V veselju, v sv. ljubezni! Ako bomo v ljubeznijo pozdravili dete Jezusa, se bo nastanilo v naših srcih. On — ljubezen — bo v nas in mi v Njem; kajti: „Bog je ljubezen, in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog v njem“, pravi sv. Janez, učenec ljubezni. Kako naj preživimo ta dan? vprašam še enkrat. Lep odgovor najdem v berilu prve sv. maše božičnega dne. Sam Jezusček nam kliče iz jaslic: „Odpovejte se hudobiji in posvetnim željam“; to je, greh naj umrje v nas. Naš sklep za božič torej bo: Proč z grehom! Nadalje nas opominja isto berilo: „da zmerno, pravično, pobožno živimo na svetu.“ Živimo pobožno, ne le, če hodimo k sv. maši, li krščanskemu nauku, če se postimo, ampak če tudi radi pobožno molimo, sv. zakramente prejemamo, trpimo iz ljubezni do Boga in skušamo sebe in druge pripeljati k jaslicam Gospoda Jezusa, ki je sama ljubezen. In če je on ljubezen, naj tudi naše srce plamti od ljubezni do

njega. Živimo zmerno, to je, ne služimo strastem in svetnemu vživanju, ampak gospodujmo nad seboj. Živimo pravično. Tu se naj približajo k jaslicam tudi oni, ki Jezusa nočejo pripoznati, brezverci in ošabni veljaki tega sveta. Sin božji je namreč prišel odrešit vse ljudi. Pred vsemi leži kakor nezmožno dete, a to nezmožno dete bo enkrat vseh sodnik. Ono je pravi Bog, mogočni Bog, pravični Bog, ki zahteva pravico za vse, za pravične in grešnike. Živimo za to vsi tako, da bo po odrešenju in usmiljenju Jezusovem naša telesna smrt naše rojstvo za nebese! To daj Bog vsem! — Vsem pa tudi, ki to berete: Vesele praznike in milosti polno prihodnje leto! C.

Književnost.

Sveti oče Pij X. Ob radostnem jubileju papeževe zlate sv. maše 1858—1908 slovenski mladini podal Salezij. To je ponatis lepega članka, ki ga je došlejš prinašal „Naš Dom.“ Ker je cena zelo nizka in knjižico krasi še jako lepa slika sv. očeta, za to bo prav primerno darilo za mladino. Nek odličen katehet, ki je videl prvi odtis, je naročil takoj 100 iztisov. Gospodje katehetje, posnemajte!

V Mariboru začne izhajati nov list po trikrat na teden. Ime mu je „Straža“.

V Celju začne z novim letom izhajati liberalni „Narodni dnevnik.“ Tetka „Domovina“ pa ležejo k večnemu počitku.

Esperantistom. Na prvem zborovanju združenih slovanskih esperantistov ob priliki zadnjega svetovnega esperantskega kongresa v Draždanih se je pozdravljala z navdušenjem ustanovitev prvega slovenskega esperantskega krožka. Da izvrši naš krožek (Maribor, ob parku 1. III.) prvo svojo večjo nalogo, da izda namreč popolno slovnico esp. jezika za Slovence, se obračamo zopet na slavno občinstvo z nujno prošnjo, da nas podpira v večji meri kot došlejš z naročili. Obračamo se posebno do slovenskega razumništva, z vso gotovostjo pa pričakujemo, da se prijavijo dotični p. n. gospodje, ki smo jim poslali tozadevne tiskovine, ki so povzročile naši itak suhi blagajni velike stroške. Povdarjamo pa še enkrat, da sprejemamo iz srea radi tudi naročila tistih, ki ne nameravajo postati esperantisti, ki pa podpro s svojim cenjenim naročilom naše stremljenje. (Knjiga bo de stala 2 K ter se razpošiljala po poštnem povzetju.) Z odličnim spoštovanjem L. Koser, dijak, za slovenski esp. krožek. — (Jezik esperantistov je nov, umetno sestavljen jezik, ki se ga človek nauči v nekaj tednih. Komur ni mogoče se naučiti tujih jezikov, naj se uči tega, in lahko bo bral dela tujih narodov. Ur.)

Razno blago.

Smešnice.

Gost: „Presneto, to ni vino; to je čist jesihi! Vinotržec: „Jesihi! kaj pa mislite? Počakajte, prinesem kozarec jesiha iz kuhinje, potem lahko primerjate.“

Jakec: „Ali si velike bolečine čutil, ko ti je zob izdril? Jože: „Pri izdiranju ne, pa ko sem moral zato plačati tri krone, to me je bolelo.“

Rešitev uganke-zloznice v 26. številki:

Sarajevo.

Rešitev obeliska v 26. številki.

	B	
R	O	K
k	o	ž
E	l	i
P	o	đ
g	o	s
K	r	e
b	o	b
k	o	l
A	n	i
r	o	ž
g	n	a

Pravilne rešitve nismo prejeli.

Pojasnila o inseratih daje

upravnništvo le tistim, ki priložijo vprašanje znamko za 10 v.

— Vsaka beseda stane 3 vin. —

Pozor, kmetje in fantje!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že 25 let, se mi je posrečilo s časoma iznajti sredstvo za rast brk in las, proti izpadanju las in za odstranitev prhljaja (luskin) na glavi, to je

Kapilor št. I.

Cena je (franko na vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 vin., 2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči samo od mene. Naslov je: P. Jurišić, lekarnar v Pakracu, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem.

Franc Divjak

slikar in pleskar v Mariboru
župnijska ulica št. 7

se priporoča č. duhovščini in slavnemu občinstvu v izvrševanje najfinejšega in prostejšega slikarstva in pleskarstva po zadovoljni ceni.

Vino na prodaj

v kmečkih kletih. Cene so 14—20 kron. Posreduje in jamči za pristnost „Posojilnica“ v Kaštelu, pošta in ščacija Buje, Istra. 37

Olje

za razne stroje prodaja tiskarna sv. Cirila v Mariboru 100 kg po 25 K.

Pozor! Čitaj! Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovito, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, osobito se priporoča — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkanju teka, krčih i. t. d. Nedosežno sredstvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, uspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanaestorica) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosim, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

656

lekarnarja v Pakracu št. 201 (Slavonija).

Opravična številka A 200/8

Prostovolj. sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Št. Lenartu sta po prošnji lastnikov na prodaj po javni dražbi sledeči nepremičnini, in sicer vl. št. 43 in 44 kat. obč. Spod. Voličina, za katero se je ustanovila izključna cena v znesku 10.000 K.

Dražba se bo vršila dne 21. prosinca 1909 ob 9. uri v Spod. Voličini.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmo.

Na posvetu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je v 1/4 letu po dražbi pri sodnji vložiti in 5% obrestovati od dneva dražbe.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri sodnji odd. I.

C. kr. okrajno sodišče Št. Lenart na Štaj.
oddelek I. dne 27. nov. 1908.

Zahvala.

Velecenjenemu spretnemu zdravniku gospodu dr. Iv. Turšič-u v Mariboru, Stolna ulica 5. se pristočno zahvaljujem za brzo in spretno zdravniško pomoč v moji rodbini, ter ga vsem najbolje kot velečenega zdravnika priporočam.

Slivnica, 16. nov. 1908. 96b Jožef Kolman.

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastonj da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča	K 3'50
	Roskopf	" 5'—
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (regulator)	" 8'—
	Srebrna	" 12'—
	Srebrna s tremi pokrovi	" 8'—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir „Tula“ s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	" 8'—
Št. 34.	Srebrna damska rem.-ura	" 6'—
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	" 6'60
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kamnov	" 10'—
	Ista z dvojnim pokrovom	" 12'10
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	" 3'—
Št. 107.	Kuhinjska ura	" 8'40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: : : : : tančno, vestno in jako ceno. : : : : :

Th. Fehrenbach,

34 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. : : Filialka, Dravska ul. 2.

Za bolne! Za trpeče! Za zdrave!

V še tako trdovratnih in zastarelih slučajih kakor: revma, protin, živčne bolezni, glavo in zobobol, bolečine v hrbtu in mišicah, bodljaji, trganje v udih, nogobol, otekline, hvalijo splošno na mnogih klinikah praktično poskušeno, od okoli 1000 zdravnikov priporočeno sredstvo, ki takoj prežene bolečine, namreč

Ichtyomentol

pat. v vseh državah. Mnogokrat obdarovano. Učinek nedosežen! Vspeh učarujoč! Nad 15.000 zahval. — Pošilja samo: Kem. laboratorij lekarnarja S. Edelmanna v Bohorodezanu (via Lvov) oddelek 35. Poštne prosto od pet steklenic naprej, če se pošlje K 6. —, proti povzetju 20 vin. več 10, steklenic franko K 10'—, 25 steklenic franko K 28'—, 27

Ceno posteljno perje.

1 kg sivega, puljenega K 2'—, pol belega K 2'80, belega K 4'—, prima perje mehkega kakor puh K 6'—, veleprima oglašena najboljša vrsta K 8'—, mehkega perja (puha) sivega K 8'—, belega K 10'—, pranege puha K 12'—, od 5 kg naprej poštne prosto.

Narejene postelje

Iz gostonitega, rdečega, modrega, rumenega ali belega inleta (nankinga), pernice, velikost 170 x 116 cm z dvema zglavnicama, te dve 80 x 58 cm, zadosti napolnjeno, z novim, sivim očiščenim, košatim in stanovitnim perjem K 18'—, napol maha K 20'—, maha K 24'—, pernica sama K 12'—, 14'—, 16'—, zglavnica K 3'—, 3'50, 4'—, razpošilja po povzetju, zavajina 898 zastonj, od K 10'— naprej poštne prosto

Maks Berger v Dešenici štev. 236, Šumava.
Kar ne ugaja, se zamenja ali pošlje denar nazaj. Ceniki zastonj in pošt. prosto.

Izvrstni molitveniki

SO:

Herg. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi	K 3'50
Rozman, Dekliške bukvice „ 3'—	
Venec svetih pesmi	" 2'—
Prijatelj otroški	" 40
Sv. Opravilo	" 1'35

Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poštnina znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila
v Mariboru.